

[Svend Jørgensen.]

som de kaldes, i livs- og pensionsforsikringssselskaber, i banker og i sparekasser.

Jeg kan ikke her tilbageholde et lille hjertesuk. Hvorfor skal alt omkring folkepensionen være så uforståeligt for almindelige mennesker, som det er? Ingen mennesker kan forstå forskellen på den indtægtsbestemte folkepension og folkepensionens mindstebeløb. Lad os dog bruge udtryk, som almindelige mennesker kan begribe! Lad os simpelthen benævne de to slags folkepension som „alderspension“ og „folkepension“, så kan folk forstå, hvad vi mener, nemlig den folkepension, som træder i stedet for aldersrenten, og den pension, der gives til dem, der ikke kan oppebære alderspensionen. Hvorfor tilsløre dette? Vi må jo, hver eneste gang vi taler om folkepension, alligevel forklare den indtægtsbestemte folkepension som den hidtil værende aldersrente. Og nu tales der i det foreliggende lovforslag om indekstrakt og indekstillaeg. Det er ganske simpelt volapyk for almindelige mennesker, de forstår det ikke, og alene af den grund vil de formentlig heller ikke tegne en sådan kontrakt. De møder ikke op i den hjemlige sparekasse for at tegne en kontrakt, de ikke kan begribe nytten af.

Lad os imidlertid sætte, at der findes folk, som virkelig begriber det. Enhver person, der er fyldt 18 år, men endnu ikke er fyldt 52 år, skal kunne tegne fra 1 til 4 indekstrakt à 500 kr. Forsikringstageren eller spareren skal selv påtage sig de årlige pristalsregulerede præmier indtil det fyldte 67. år. Fra det 67. år begynder udbetalingerne, og staten skyder så gennem et særligt tilskud, indekstillaegget, til, hvad der eventuelt mangler i værdifasthed, idet der ikke skal finde nogen regulering sted af de allerede præsterede indbetalinger. Dette indekstillaeg fradrages i modtagerens folkepension, dog ikke med mere end 35 pct. af den pristalsregulerede ydelse. Udbetalingerne finder sted i form af en 10-årig livrente eller over en i forvejen aftalt periode af mindst 10 års varighed. Indbetalingerne på indekstrakt er skattefri og vil kunne fradrages fuldtud i næste års indkomst. Sådan er i store træk lovforslagets indhold.

Den højtærede finansminister skal ikke

lastes for dette forslag. Det var jo, som jeg allerede har sagt, en i høj grad bunden opgave. Ministeren har løst denne opgave, gjort den pristalsregulerede aldersforsikring og aldersopsparing teknisk mulig, og ministeren fortjener tak herfor. Men når dette er sagt, vil jeg tilføje, at hele forslaget forekommer mig at være altfor indviklet i forhold til nytten af ordningen. Kan man tænke sig en 18—20-årig person, som allerede i den alder vil tage beslutning om, hvorvidt han som 67-årig vil have folkepension eller pristalsreguleret aldersforsikring? Sparekasserne har jo ret i den anke, de har rettet mod forslaget: at de fleste mennesker først har opsparesevne og -vilje, når de er nået op i årene. Den erfaring har vist alle gjort.

Den højtærede finansminister pegede i slutningen af sin fremsættelsestale på to muligheder, som kan komme på tale, hvis de konservative og venstre ikke kan godtage dette forslag. Den ene var at gennemføre lovforslaget om pristalsreguleret aldersforsikring og aldersopsparing om trent i den foreliggende form og så til gengæld opgive bestemmelsen i folkeforsikringsloven om folkepensionens mindstebeløb. Denne løsning er vi bestemt imod, og vi påberåber os i så henseende forliget.

Den anden mulighed er at erstatte det foreliggende lovforslag med regler, der udelukkende tager sigte på at opmuntre opsparingen gennem skattelettelser. Den højtærede finansminister lagde ikke skjul på, at han anså denne fremgangsmåde for bedre end den, der har fundet udtryk i det foreliggende lovforslag. Vi er i så henseende enige med ministeren og hilser med tilfredshed, at han er indstillet på at forelægge en skitse, der imødekommer dette ønske. Indtil da forbeholder vi os vor stilling.

Det andet forbehold, som venstre og de konservative tog med hensyn til deres tilslutning til folkepensionen ved tredje behandling, nemlig besparelserne på statsbudgettet, må jo nødvendigvis behandles i finansudvalget; min partifælle det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard vil senere i dag udtale sig herom.

Ragnhild Andersen: I mit parti er der ingen sympati for det foreliggende lovforslag. At et forslag som dette, gående ud på